DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 lipca 1955 r. Nr 12 Poz. 86—94

TREŚĆ

86

ZARZĄDZENIE Nr 110
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 czerwca 1955 r.

w sprawie dyscypliny inwestycyjnej w zakresie działalności przedsiębiorstw budowlanych, podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. DI/2/2471/55)

W wykonaniu postanowień uchwały Nr 320 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1955 r. w sprawie dyscypliny inwestycyjnej (Mon. Pol. Nr 41, poz. 401) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego, Centralnego Zarządu Robót Instalacyjnych i Centralnego Zarządu Robót Inżynieryjnych uregulują tryb postępowania i zakres odpowiedzialności związanej z wykonaniem uchwały Nr 320/55 Rady Ministrów, a w szczególności wydadzą polecenia:

1) kierownikom komórek rozliczeń dostarczania zaktualizowanych limitów inwestycyjnych kierownikom robót oraz prowadzenia bieżącej kontroli zgodności zakresu rzeczowego i finansowego w fakturach miesięcznych,
2) kierownikom robót prowadzenia kontroli zgodności zakresu rzeczowego i finansowego oraz informowania dyrektora zjednoczenia co najmniej na 30 dni przed wyczerpaniem limitu na obiekt, biorąc pod uwagę rzeczywistą wartość wykonanych robót.

§ 2. W przypadkach przerwania robót — generalny wykonawca wystawia fakturę końcową w ramach limitu inwestycyjnego, na zasadach określonych w § 74 Tymczasowych Warunków Umownych, stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym — (Mon. Pol. Nr A-5, poz. 53) — obejmującą faktycznie wykonany zakres robót oraz roboty związane z zabezpieczeniem inwestycji i zwrot poniesionych kosztów wskutek przerwania robót. O każdorazowym przerwaniu robót należy uczynić wpis w dzienniku budowy.

§ 3. Dyrektorzy zjednoczeń nadzorowanych przez centralne zarządy wymienione w § 1 w terminie do dnia 28 czerwca 1955 r. zbadają zabezpieczenie zakresu rzeczowego inwestycji objętych planem produkcyjnym 1955 r. w zakresie generalnego wykonawcy w porozumieniu z zainteresowanymi podwykonawcami i inwestorami, w ramach przyznanych tym inwestorom limitów inwestycyjnych. W razie stwierdzenia rozbieżności między zakresem rzeczowym a limitem inwestycyjnym, generalni wykonawcy obowiązani są do bezzwłocznego dostosowania:

1) w porozumieniu z inwestorem i podwykonawcami — zakresu rzeczowego do posiadanych limitów inwestycyjnych,
2) w porozumieniu z zainteresowanymi inwestorami — planów produkcyjnych na 1955 r. do wysokości mającej zabezpieczenie w dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 4. Na podstawie dokonanej zmiany programu produkcji w trybie postanowień uchwały Nr 320 Rady Ministrów, — centralne zarządy wymienione w § 1, — w porozumieniu z zainteresowanymi generalnymi wykonawcami, podwykonawcami i inwestorami opracują i przedstawią wnioski do Departamentu Planowania w terminie do dnia 30 czerwca 1955 r. — co do zmian w planach operatywnych na III kwartał 1955 r. oraz zmian w planie oddawania obiektów do użytku.

§ 5. W przypadku konieczności wstrzymania robót w wykonaniu uchwały Nr 320, — należy wystąpić z wnioskiem o korektę planu w terminie i trybie zgodnym z obowiązującymi przepisami. Podstawą do obliczania premiowania tak w odniesieniu do budów jak i jednostek administracyjnych - będzie plan skorygowany.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 18 czerwca 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

87

ZARZĄDZENIE Nr 112
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 czerwca 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych.

(L. dz. D.XIII/3/1528/55)

W wykonaniu uchwały Nr 18 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Robotnicy i pracownicy inżynieryjno-techniczni zatrudnieni przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów prze-

mysłowych otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych w zarządzeniu.

2. Przy kierowaniu pracowników inżynieryjno-technicznych do prac rozruchowych należy ściśle ustalić ich stanowiska oraz przywiązane do tych stanowisk kategorie zeszeregowania, dodatki funkcyjne oraz współczynniki premiowe.

3. Przy kierowaniu robotników do prac rozruchowych należy ściśle ustalić ich warunki wynagradzania, a w szczególności uprawnienia do premiowania.

§ 2. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni zatrudnieni przy pracach rozruchowych otrzymują za czas tej pracy wynagrodzenie według przepisów obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

2. Zaszeregowanie i dodatki funkcyjne pracowników, o których mowa w ust. 1, ustala się na czas pracy przy rozruchu w maksymalnej wysokości jak następuje:

L.p.	Stanowisko	Kategoria płac wg zał. Nr 22 do Ukł. Zbior. Pracy w Budown. z 7.V.1949 r.	Dodatek funkcyjny w złotych
1	Kierownik rozruchu zakładu Kierownik grupy rozruchowej	1a — 1b	416 — 454
2	Zastępca kierownika rozruchu zakładu Zastępca kierownika grupy rozruchowej Kierownik zespołu rozruchowego Kierownik biura technicznego rozruchu	1a — 1b	378 — 416
3	St. inżynier rozruchu	1 — 1a	303 — 416
4	Inżynier rozruchu	2 — 1	227 — 265
5	St. majster rozruchu	3 — 1	227 — 265
6	Majster	3 — 2	227
7	St. mechanik, st. technik rozruchu	3 — 2	227
8	Technik rozruchu	4 — 3	189

3. Maksymalne kategorie zaszeregowania i maksymalne dodatki funkcyjne, wyszczególnione w ust. 2, mogą być przyznawane jedynie wysokokwalifikowanym pracownikom rozruchu inwestycji o dużym znaczeniu gospodarczym. Decyzje w tej sprawie wydaje dyrektor centralnego zarządu, nadzorującego obiekt będący w rozruchu.

4. Dla stanowisk, nie wymienionych w ust. 2, należy ustalać zaszeregowania i dodatki funkcyjne zgodnie z postanowieniami załączników Nr 22 i Nr 23 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. z uwzględnieniem późniejszych zmian w tym zakresie.

5. W przypadku skierowania do prac rozruchowych pracowników otrzymujących wynagrodzenie wyższe niż podane w ust. 2, pracownicy ci otrzymują za okres w rozruchu dotychczasowe wynagrodzenie.

§ 3. Pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu mogą być miesięcznie premiowani za terminowe, zgodne z miesięcznym harmonogramem i jakościowo dobre wykonanie prac rozruchowych. Podstawą do premiowania będą szczegółowe regulaminy wynagradzania zatwierdzane każdorazowo dla pracowników rozruchu poszczególnych zakładów produkcyjnych przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli na wniosek dyrektora centralnego zarządu, nadzorującego obiekt będący w rozruchu.

§ 4. 1. Harmonogram miesięczny, stanowiący podstawę miesięcznego premiowania, powinien zabezpieczać oddanie inwestycji do eksploatacji w terminach ustalonych w uchwałach Prezydium Rządu i w zarządzeniach właściwych ministrów na podstawie harmonogramu ogólnego zatwierdzonego przez inwestora centralnego.

2. Wysokość premii za terminowe, zgodne z miesięcznym harmonogramem i jakościowo dobre wykonanie prac rozruchowych, w zasadzie nie może przekroczyć 80% płacy podstawowej łącznie z dodatkiem funkcyjnym.

3. Wysokość premii może być wyjątkowo podniesiona do 150% płacy podstawowej łącznie z dodatkiem funkcyjnym dla pracowników zatrudnionych przy rozruchu obiektów przemysłowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej i o szczególnie skomplikowanych problemach technicznych. Decyzję w tej sprawie podejmuje Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z ministrem właściwym dla inwestora, Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

4. Przez wysokość premii, o której mowa w ust. 2 i 3, należy rozumieć wysokość premii, obliczonej przy współczynniku premiowym 1,0.

§ 5. 1. Za każdy dzień przyśpieszenia wykonania prac rozruchowych ustalonych harmonogramem miesięcznym, premia określona zgodnie z postanowieniami § 4 może być podwyższona o 1/10. Wysokość premii, podwyższonej na skutek przyśpieszenia terminu wykonania prac rozruchowych, ustalonych miesięcznym harmonogramem i obliczonej przy uwzględnieniu współczynnika premiowego, nie może przekroczyć dwumiesięcznego uposażenia podstawowego łącznie z dodatkiem funkcyjnym.

2. Za opóźnienie prac rozruchowych premia określona zgodnie z postanowieniami § 4 ulega zmniejszeniu o 1/10 za każdy dzień opóźnienia i ulega całkowitemu skreśleniu przy opóźnieniu o 10 dni terminu wykonania prac rozruchowych w stosunku do harmonogramu miesięcznego.

§ 6. 1. Premie dla określonych w § 3 pracowników, zatrudnionych przy rozruchu, oblicza się przy zastosowaniu następujących współczynników premiowych:

1) kierownicy rozruchu zakładów i ich zastępcy, kierownicy grup rozruchowych i ich zastępcy oraz kierownicy zespołów rozruchowych — współczynnik 1,2;
2) st. inżynierowie, inżynierowie, st. majstrowie i majstrowie rozruchu — współczynnik 1,1;
3) st. technicy, technicy oraz pozostali pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu współczynnik 1,0.

2. W wyjątkowych przypadkach dla pracowników, zatrudnionych przy rozruchu inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (objętych uchwałami Prezydium Rządu) oraz o szczególnie skomplikowanych problemach technicznych, współczynniki premiowe mogą być podwyższone na podstawie szczegółowych regulaminów wynagradzania, o których mowa w § 3, a mianowicie:

1) dla pracowników wymienionych w ust. 1 ptk 1) — w granicach do 1,5,
2) dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 2) — w granicach do 1,4.

Decyzję w tej sprawie wydaje Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z ministrem właściwym dla inwestora.

§ 7. 1. Pracownicy inżynieryjno-techniczni rozruchu zatrudnieni na więcej niż jednej zmianie roboczej otrzymują za okres takiej pracy dodatki zmianowe liczone od uposażenia zasadniczego łącznie z dodatkiem funkcyjnym w następujących wysokościach:

1) zatrudnieni dodatkowo w ciągu 1/2 zmiany — 30%,
2) zatrudnieni w ciągu 2-ch zmian — 40%.

2. Dodatków zmianowych nie wlicza się do podstawy przy obliczaniu premii.

§ 8. 1. Robotnicy zatrudnieni przy rozruchu nowobudowanych i rozbudowanych obiektów przemysłowych otrzymują za ten czas wynagrodzenie wg stawki płac czasowej (dniówkowej), przysługującej im zgodnie z osobistym zaszeregowaniem oraz premię za każdą godzinę rzeczywiście przepracowaną przy pracach rozruchowych, płatną pod wa-

runkiem dobrego pod względm jakości i terminowego wykonania zleconych zadań.

2. Robotnicy wykwalifikowani zaszeregowani zgodnie z obowiązującymi przepisami nie niżej niż do 5 kategorii płac, zatrudnieni bezpośrednio przy czynnościach rozruchowych, mogą otrzymywać premię w wysokościa do 120% stawki płac czasowej, a robotnicy o niższych kwalifikacjach, zatrudnieni przy pomocniczych czynnościach rozruchowych do 60% stawki płac czasowej.

3. Premie dla poszczególnych grup i zespołów rozruchowych zatwierdza co miesiąc kierownik rozruchu zakładu.

§ 9. Prace przy rozruchu, które mogą być znormowane, powinny być wynagradzane w systemie płac akordowych.

§ 10. 1. Szczegółowe regulaminy wynagrodzenia pracowników grup rozruchowych dla poszczególnych obiektów inwestycyjnych będą każdorazowo zatwierdzane przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, będzie sporządzony wg. wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 112
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 18 czerwca 1955 r.

(W z ó r)

RAMOWY REGULAMIN WYNAGRADZANIA

pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowobudowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych.

§ 1. Regulamin niniejszy ustala zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych na budowie . . . . w okresie . . .

§ 2. 1. Robotnicy otrzymują za czas pracy przy rozruchu wynagrodzenie wg stawki czasowej osobistego zaszeregowania oraz premie na zasadach przewidzianych w § 8 zarządzenia Nr 112 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 czerwca 1955 r.

2. Każdorazowe zatwierdzanie premii dla poszczególnych grup i zespołów roboczych będzie dokonywane w zależności od oceny jakości i terminowości wykonania robót zleconych pod warunkiem zachowania przepisów o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

3. Wysokość premii zatwierdza kierownik rozruchu.

4. Za przedłużony okres pracy pracowników fizycznych przysługuje robotnikom wynagrodzenie wg przepisów ogólnie obowiązujących.

§ 3. 1. Zaszeregowanie pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych przy pracach rozruchowych ustala się na podstawie przepisów zarządzenia Nr 112 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 czerwca 1955 r.

2. Pracownik inżynieryjno-techniczny otrzymujący przy skierowaniu do prac rozruchowych wyższe zaszeregowanie od dotychczas pobieranego w jednostce macierzystej składa pisemne oświadczenie o przyjęciu do wiadomości iż powyższe podwyższanie uposażenia obowiązuje jedynie na czas faktycznej pracy w rozruchu w związku z tym nie będzie rościć sobie pretensji do utrzymania tego wynagrodzenia z chwilą zaprzestania pracy w rozruchu.

3. Pod pojęciem półtorej zmiany rozumie się pracę pracownika trwającą od 9 do 12 godzin na dobę. Pod pojęciem 2 zmian rozumie się pracę pracownika trwającą od 12 do 16 godzin na dobę.

§ 4. Pracownicy inżynieryjno-techniczni uprawnieni do premiowania na podstawie ustaleń zarządzenia Nr 112 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 18 czerwca 1955 r. i załącznika Nr 22 do U.Z.P. w budownictwie z dnia 7.V.1949 r. otrzymują premię miesięczną pod warunkiem terminowego — zgodnie z miesięcznym harmonogramem i jakościo dobrego wykonania prac rozruchowych.

§ 5. 1. Harmonogram miesięczny, stanowiący podstawę premiowania, powinien zabezpieczać rytmiczne wykonanie zadań, gwarantujące oddanie inwestycji do eksploatacji w terminach ustalonych w . . .

2. Harmonogram miesięczny zatwierdza dyrektor centralnego zarządu.

§ 6. 1. W przypadku zachowania warunków przewidzianych postanowieniami § 4 pracownikom inżynieryjno-technicznym przysługuje premia w następującej wysokości:

. . . . %
. . . . %
. . . . %
. . . . %
. . . . %

płacy podstawowej z dodatkiem funkcyjnym (przy współczynniku premiowym 1,0).

2. Za każdy dzień przyśpieszenia wykonania prac rozruchowych ustalonych harmonogramem miesięcznym, premię o której mowa w ust. 1 podwyższa się o 1/10.

3. W przypadku opóźnienia wykonania prac rozruchowych ustalonych miesięcznym harmonogramem premię, o której mowa w ust. 1, obniża się o 1/10 za każdy dzień opóźnienia z tym zastrzeżeniem, że przy opóźnieniu 10-dniowym premia nie przysługuje.

4. Przyśpieszenie lub opóźnienie prac rozruchowych w stosunku do harmonogramu miesięcznego oblicza się następująco:

a) dodaje się ilości dni przyśpieszenia poszczególnych pozycji harmonogramu i mnoży się przez współczynnik . . . . (rezultat A),

b) dodaje się ilość dni opóźnienia poszczególnych pozycji harmonogramu i mnoży się przez współczynnik . . . . (rezultat B),

c) różnicę pomiędzy A i B dzieli się przez ilość pozycji harmonogramu otrzymując średnią ilość dni przyśpieszenia — w przypalku gdy A>B, lub średnią ilość dni opóźnienia w przypadku gdy B<A.

5. Maksymalna wysokość premii wynosi 200% płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym przy uwzględnieniu współczynnika premiowego przysługującego danemu pracownikowi.

6. Premię zatwierdza na wniosek kierownika rozruchu dyrektor centralnego zarządu . . . .

§ 7. Ustala się następujące współczynniki premiowe dla pracowników inżynieryjno-technicznych zatrudnionych przy rozruchu.

. . . .
. . . .

§ 8. 1. Premię miesięczną oblicza się od płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym, uwzględniając współczynniki premiowe przewidziane w § 7.

2. Premię wypłaca się w końcu miesiąca za miesiąc poprzedni.

§ 9. 1. Pracownik lub zespół pracowników może być pozbawiony całkowicie lub częściowo premii w przypadku niedostatecznego przestrzegania ciężących na nich obowiązków, a w szczególności w razie nieprzestrzegania dyscypliny pracy i płac, marnotrawstwa materiałowego, niewłaściwego wykorzystania maszyn i urządzeń oraz nieprzestrzegania przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. O zmniejszeniu premii dla poszczególnych pracowników lub zespołu pracowników decyduje kierownik rozruchu.
O zmniejszeniu premii dla wszystkich pracowników rozruchu bądź dla kierownika rozruchu decyduje kierownik jednostki nadrzędnej.

§ 10. Zasady wynagradzania ustalone w regulaminie obowiązują poczynając od następujących terminów:

kierownictwo rozruchu . . . . od dnia . . .
Grupa rozruchowa . . . . „ „ . .
„ „ . . . . „ „ . .

88

ZARZĄDZENIE Nr 116

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 lipca 1955 r.

w sprawie gospodarki niektórymi meblami biurowymi

(L. dz. DAG-II/55)

W wykonaniu uchwały Nr 394 Prezydium Rządu z dnia 16 czerwca 1954 r. oraz w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie gospodarki niektórymi meblami biurowymi: (Mon. Pol. Nr A-79, poz. 925) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli uprawnione są do posiadania wymienionego w załączniku do zarządzenia sprzętu biurowego, w ilościach nie większych, niż określone w tym załączniku.

2. W uzasadnionych przypadkach jednostki organizacyjne mają prawo wystąpić do Ministra z wnioskiem o wyrażenie zgody na posiadanie sprzętu biurowego w ilościach większych niż określone w załączniku, o którym mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Ustalonych w załączniku norm posiadania sprzętu biurowego nie stosuje się do sprzętu, stanowiącego wyposażenie stołówek, świetlic i bibliotek, czytelni i sal konferencyjnych oraz będącego częścią kompletów gabinetowych.

2. Normy wyposażenia w sprzęt biurowy sal konferencyjnych:

1) w Ministerstwie opracuje i przedstawi do zatwierdzenia Ministrowi Zarząd Administracyjno-Gospodarczy,
2) w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego ustali Dyrektor Instytutu,
3) w przedsiębiorstwach i innych, niewymienionych w tym ustępie jednostkach organizacyjnych opracują dyrektorzy tych jednostek i przedstawią do zatwierdzenia właściwemu centralnemu zarządowi.

§ 3. 1. W jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli należy na dzień 31 grudnia każdego roku przeprowadzić inwentaryzację sprzętu biurowego, wymienionego w załączniku do zarządzenia.

2. Obowiązek przeprowadzenia inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, obciąża:

1) Zarząd Administracyjno-Gospodarczy w stosunku do sprzętu biurowego, posiadanego przez Ministerstwo (część departamentalna, centralne zarządy i zarządy) oraz w stosunku do sprzętu, posiadanego przez Centralny Ośrodek Technicznego Normowania Pracy.
2) Instytut Budownictwa Mieszkaniowego.
3) Przedsiębiorstwa i pozostałe, niewymienione w tym ustępie, jednostki organizacyjne.

§ 4. 1. Nadwyżki sprzętu biurowego ponad normę, określoną w załączniku do zarządzenia, należy zgłosić właściwemu biuru wojewódzkiemu Centrali Handlowej Przemysłu Drzewnego (CHPD) nie później niż w ciągu miesiąca od dnia zakończenia inwentaryzacji.

2. Obowiązek zgłoszenia nadwyżek sprzętu biurowego obciąża jednostki organizacyjne, zobowiązane do przeprowadzenia inwentaryzacji, stosownie do § 3 ust. 2.

3. W roku 1955 przewidziana w zarządzeniu inwentaryzacja sprzętu biurowego przeprowadzona być powinna w terminie do dnia 30 września 1955 r.

§ 5. Przy zgłaszaniu nadwyżek sprzętu biurowego, o których mowa w § 4, jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownitcwa Miast i Osiedli stosować będą tryb, ustalony w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie gospodarki niektórymi meblami biurowymi (Mon. Pol. Nr A-79 poz. 925).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Minister w/z **J. Żakowski**

Załącznik do Zarządzenia Nr 116
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 1 lipca 1955 r.

Normatywy sprzętu biurowego.

Lp.	Nazwa sprzętu	Ministerstwo (centralny urząd)	Inne jednostki państwowe	Uwagi
1	2	3	4	5
1	Krzesła	1,8	1,3	na jednego pracownika zatrudnionego w biurze
2	Biurko lub stół	1,05	1,05	na jednego pracownika zatrudnionego w biurze
3	Stolik pod maszynę do pisania	1,1	1,1	na etat maszynistki sekretarki lub sekretarza
4	Szafa biurowa o pojemności powyżej 1 m^3	1	1	na 2,5 pracownika umysłowego

Uwagi: 1. Przy obliczaniu ilości sprzętu biurowego należy brać pod uwagę również szafy biurowe wmurowane,
2. Stosunek ilości stołów do biurek powinien wynosić nie mniej niż 75 : 25,
3. Ilość sprzętu, wymienionego w pozycjach 1 — 3, ustala się przez przemnożenie liczby wskazanej w kolumnie 3 lub 4 przez ilość pracowników przewidzianą w planie zatrudnienia.
4. Ilość sprzętu, wymienionego w pozycji 4, ustala się przez podzielenie ilości pracowników przewidzianej w planie zatrudnienia przez liczbę 2,5.
5. Jeżeli w rocznym planie zatrudnienia przewidziano na poszczególne miesiące różne ilości pracowników normatyw ustala się w stosunku do ilości pracowników przewidzianej na miesiąc, w którym zatrudnienie ma być największe.
6. Ułamki otrzymane w wyniku działań przewidzianych w uwadze 3 lub 4 przyjmuje się za jedynkę.
7. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, w których stosunek biurek do stołów jest, w chwili wejścia w życie uchwały, inny niż określono w ust. 2, nie są obowiązane do zgłaszania nadwyżki biurek, jednak w miarę zakupu nowego sprzętu powinny dążyć do osiągnięcia tego stosunku.

89

ZARZĄDZENIE

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI I MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18 czerwca 1955 r.

w sprawie etapowego ustawiania urządzeń i oddawania do użytku kotłowni centralnego ogrzewania.

Wobec tego, że realizacja budynków ogrzewanych przez poszczególne kotłownie osiedlowe przebiega niejednokrotnie w ciągu kilku lat, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się, aby wewnętrzne wyposażenie kotłowni centralnego ogrzewania ze względu na deficytowość kotłów, pomp, sprężarek itp., było instalowane stopniowo w miarę wzrostu kubatury koniecznej do ogrzania w danym sezonie opałowym, na zasadach niżej podanych:

§ 2. Ilość kotłów każdorazowo wbudowywanych w kotłowni osiedlowej powinna stanowić przynajmniej taką część całej ilości kotłów przewidywanej w projekcie, jaką część kubatury przewidzianej do ogrzewania przez kotłownię wynosi kubatura aktualna do ogrzania w najbliższym sezonie ogrzewczym.

§ 3. Ilość każdorazowo przekazywanych czynnych agregatów pompowych powinna być proporcjonalna do każdorazowego zapotrzebowania ciepła dla realizowanej części kubatury

osiedla. Ilość agregatów pompowych rezerwy awaryjnej powinna być proporcjonalna do rezerwy awaryjnej przewidzianej w projekcie w stosunku do ilości agregatów czynnych, z zachowaniem analogicznej charakterystyki wszystkich agregatów (czynnych i rezerwy). Pompy do zasilania zładu w wodę zimną powinny być ustawione w I etapie realizacji w pełnej ilości przewidzianej dla danej kotłowni.

§ 4. W przypadku stosowania w kotłowni więcej aniżeli jednego naczynia wzbiorczego zamkniętego dopuszcza się ustawianie naczyń stopniowo pod warunkiem, że każdorazowa objętość naczyń wystarczy dla ogrzewanej kubatury i że ustawianie dalszych naczyń będzie możliwe bez konieczności demontażu i wyburzania ścian i stropów. Ze względu na konieczną rezerwę awaryjną powinny być ustawiane w zasadzie dwie mechaniczne sprężarki powietrza dla naczyń wzbiorczych. Dopuszcza się jednak zainstalowanie jednej sprężarki mechanicznej i jednej sprężarki ręcznej w pierwszym etapie, jeżeli ilość czynnych kotłów w okresie szczytowego zapotrzebowania ciepła nie przekracza ilości dwóch.

§ 5. Dla kotłowni, w których są przewidziane urządzenia zmiękczające wodę (w przypadkach nadmiernej twardości wody), urządzenia do zmiękczania wody należy ustawić tak, by przy realizacji kubatury ogrzewanej w ilości do 50% pełnej kubatury urządzenia te (zmiękczacze i regeneratory) stanowiły 50% urządzeń dla danej kubatury.
Przy rozpoczęciu realizacji kubatury ogrzewanej ponad 50% pełnej kubatury należy urządzenia zmiększające uzupełnić do pełnego projektowanego stanu.

§ 6. Jeżeli projekt przewiduje urządzenia do transportu węgla i żużla nieprodukowane w kraju, bądź też produkowane w ograniczonych ilościach i z tego powodu niemożliwe do osiągnięcia przez wykonawcę w czasie wykonywania kotłowni, wolno zastąpić je urządzeniami zastępczymi:

a) **do transportu pionowego:**

dźwigami towarowo-osobowymi lub dźwigami budowlanymi, wyposażonymi w urządzenia zabezpieczające stosownie do wymagań Urzędu Dozoru Technicznego, przy czym w razie umieszczenia dźwigarki dźwigu budowlanego na zewnątrz kotłowni, należy zainstalować sygnalizację dzwonkową,

b) **do transportu poziomego:**

wywrotkami na szynach lub wózkami oraz pomostami i barierkami ochronnymi, jeżeli dla bezpieczeństwa załogi są one konieczne.

§ 7. Urządzenia socjalno-usługowe kotłowni, wentylacja kotłowni i żużlowni oraz izolacja użytkowanych przewodów i urządzeń w kotłowni powinny być wykonane kompletnie przy przekazywaniu I etapu kotłowni.

§ 8. Przy etapowym przekazywaniu urządzeń kotłowni do użytku powinny być dostarczone użytkownikowi:
a) komplet dokumentacji projektowo-kosztorysowej kotłowni,
b) przepisy obsługi kotłowni i instlacji oraz urządzeń specjalnych przewidzianych dokumentacją.

§ 9. Jeżeli w projekcie zostały przewidziane urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, kontrolujące działanie aparatury kotłowni (podajników opału, pomp, naczyń wzbiorczych itp.) urządzenia te powinny być wykonywane dla oddawanej części kotłowni. Instalowanie uproszczonych urządzeń sygnalizacyjnych zamiennych jest dopuszczalne.

§ 10. Przy przekazywaniu użytkownikowi I etapu urządzeń instalacyjnych kotłowni powinno nastąpić jednocześnie przekazanie budynku kotłowni całkowicie wykończonego na warunkach bezusterkowych, jedynie z następującymi dopuszczalnymi brakami:

a) brak tynków zewnętrznych,
b) brak fudamentów pod kotły, które są przewidziane do zainstalowania w późniejszym okresie realizacji,
c) brak pomostów zasypowych do kotłów przewidzianych do zainstalowania w okresie późniejszym.

Część budynku kotłowni z wbudowanymi urządzeniami instalacyjnymi powinna być oddzielona prowizoryczną ścianką murowaną nieotynkowaną wys. 2,5 m. Istniejące pomosty zasypowe powinny być również przedzielone podobną ścianką.

§ 11. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych dopuszczalne jest:
a) przekazanie całkowicie ukończonej części budynku kotłowni, obejmującej przekazywaną równocześnie część urządzeń instalacyjnych kotłowni, pod warunkiem odgrodzenia tej części budynku prowizoryczną ścianką murowaną nieotynkowaną grubości przynajmniej jednej cegły,
b) stosowanie innych urządzeń zamiennych poza urządzeniami wymienionymi w §§ 6 i 9 wyłącznie za zgodą inwestora i użytkownika i powinno być uzgodnione przed zainstalowaniem tych urządzeń.

§ 12. Dla kotłowni przekazywanych w roku 1955, w których urządzenia instalacyjne mają być uzupełnione w latach następnych, dopuszcza się następujące ulgi:
a) budynek kotłowni może być wykonany tylko w stanie surowym zamkniętym,
b) pomosty zasypowe mogą być prowizoryczne.

§ 13. Wykonanie kotłowni etapami powinno być uwzględnione w umowie z wykonawcą robót, w której należy podać zakres robót w poszczególnych etapach oraz terminy zakończenia tych robót.

§ 14. Kotłownie wyposażone zgodnie z wymaganiami §§ 2—13 należy odbierać od wykonawcy i przekazywać użytkownikowi w trybie obowiązujących przepisów o odbiorze ostatecznym i przekazywaniu do użytku. Użytkownik przejmuje każdorazowo urządzenia ustawione w danym okresie kalendarzowym.
Obowiązki wykonawcy związane z okresem gwarancyjnym odpowiednio dzielą się na etapy.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli **R. Piotrowski**	Minister Gospodarki Komunalnej **F. Baranowski**

90

OKÓLNIK Nr 25

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 18 czerwca 1955 r.

w sprawie przestrzegania zasad obowiązujących przy nabywaniu terenów niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

(L. dz. DX/4/2399/55)

Dotychczasowa praktyka stosowania przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 27, poz. 197 z późniejszymi zmianami) wykazała, że wykonawcy narodowych planów gospodarczych w szeregu przypadków występują o udzielenie zezwolenia na nabycie, a następnie o wywłaszczenie nieruchomości, nie licząc się z rzeczywistymi potrzebami inwestycji i nie przestrzegając zasad podanych w okólniku Nr 61 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 marca 52 r. w sprawie przekazywania, nabywania i czasowego zajmowania terenów zabudowanych oraz gruntów ornych i leśnych pod budowę i rozbudowę obiektów inwestycyjnych (Mon. Pol. Nr A—27 poz. 381).
W tym zakresie występują w szczególności następujące uchybienia:
1) lokalizowanie obiektów inwestycyjnych przez inwestorów jest dokonywane w sposób nieprzemyślany na terenach stanowiących własność prywatną, podczas gdy w pobliżu znajdują się tereny państwowe lub stanowiące mienie opuszczone,
2) wnioski o wywłaszczeniu terenów obejmują tereny przekraczające pod względem powierzchni rzeczywiste potrzeby planowanych inwestycji,
3) wnioskowanie w przeważającej ilości przypadków o wystąpienie w celu niezwłocznego objęcia nieruchomości na podstawie przepisu art. 6 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. jest nieuzasadnione; przepis art. 6 ma zastosowanie wyjątkowe i zezwolenie w tym zakresie może być udzielone tylko w przypadkach, kiedy zachodzi konieczność szybkiej realizacji inwestycji o szczególnym znaczeniu w skali ogólnopaństwowej.

1. W związku z powyższym poleca się zjednoczeniom budownictwa miejskiego i budowlanym przedsiębiorstwom powiatowym:
   1) przeprowadzać każdorazowo szczegółową analizę możliwości otrzymania terenów państwowych lub stanowiących mienie opuszczone, przed złożeniem wniosku o uzyskanie zezwolenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na nabycie nieruchomości niezbędnych dla wykonania narodowego planu gospodarczego w trybie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r.
   2) dołączyć do wniosku o wywłaszczeniu nieruchomości:
      a) zaświadczenie wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego o niemożliwości uzyskania pod bu-

dowę planowanej inwestycji terenów stanowiących własność Skarbu Państwa lub będących mieniem opuszczonym,

b) stwierdzenie, że w planie inwestycyjnym jest tytuł inwestycyjny z odpowiednim składnikiem i limitem na wykup wywłaszczonego terenu,

2. Centralne zarządy i Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, powinny przeprowadzać szczegółową analizę wniosków składanych przez zjednoczenia i budowlane przedsiębiorstwa powiatowe o udzielenie zezwolenia na wykup nieruchomości.
3. Wnioski nie spełniające warunków, o których mowa w ust. 1 i 2 nie będą uwzględnione.
4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 1955 r.—

Minister **R. Piotrowski**

91

OKÓLNIK Nr 26

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 21 czerwca 1955 r.

w sprawie postępowania przy dochodzeniu naprawiania szkód górniczych

(L. dz. GM/2/4268/9-12/55)

W celu zapobieżenia stosowania niewłaściwego trybu postępowania w sprawach naprawienia szkód górniczych poleca się, co następuje:

§ 1. W sprawach dotyczących akcji naprawiania szkód górniczych jednostki resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli powinny zwracać się do właściwych komisji do spraw szkód górniczych.

Pierwszą instancją w powyższych sprawach są okręgowe komisje do spraw szkód górniczych, instancją zaś drugą jest Odwoławcza Komisja do Spraw Szkód Górniczych.

Wykaz czynnych komisji podany został w załączniku do okólnika.

§ 2. Akta niezałatwionych ostatecznie spraw o szkody górnicze należy niezwłocznie odstąpić właściwym okręgowym komisjom do spraw szkód górniczych.

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do okólnika Nr 26
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 21 czerwca 1955 r.

W Y K A Z

czynnych komisji do spraw szkód górniczych, powołanych na podstawie art. 66 dekretu o prawie górniczym (Dz. U. Nr 10/55 poz. 65).

1. Odwoławcza Komisja do Spraw Szkód Górniczych w Stalinogrodzie, ul. Piotra Skargi Nr 2,
2. Okręgowa Komisja do Spraw Szkód Górniczych w Krakowie, ul. Pawia Nr 3 dla obszaru województw: krakowskiego i rzeszowskiego,
3. Okręgowa Komisja do Spraw Szkód Górniczych w Stalinogrodzie, ul. 3 Maja Nr 34 — dla powiatów: będzińskiego, bielskiego, częstochowskiego, pszczyńskiego, tyskiego i zawierciańskiego oraz dla miast wydzielonych: Będzin, Bielsko-Biała, Bytom, Bytom Nowy, Czeladź, Chorzów, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Mysłowice, Sosnowiec, Siemianowice, Stalinogród, Szopienice, Świętochłowice i Zawiercie — województwa stalinogrodzkiego,
4. Ekspozytura Stalinogrodzkiej Okręgowej Komsji do Spraw Szkód Górniczych w Gliwicach, ul. Zwycięstwa Nr 14, dla powiatów: cieszyńskiego, gliwickiego, kłobudzkiego, lublinieckiego, rybnickiego, tarnogórskiego i wodzisławskiego, województwa stalinogrodzkiego, — dla miast wydzielonych: Cieszyn, Rybnik, Gliwice, Ruda i Zabrze tegoż województwa oraz dla obszaru województwa opolskiego,
5 Okręgowa Komisja do Spraw Szkód Górniczych we Wrocławiu (gmach Prezydium Woj. Rady Narodowej) dla obszaru województw: bydgoskiego, poznańskiego, zielonogórskiego, gdańskiego, szczecińskiego, koszalińskiego i wrocławskiego.

Komisja do Spraw Szkód Górniczych w Kielcach nie rozpoczęła jeszcze działalności.

92

OKÓLNIK Nr 28

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 lipca 1955 r.

w sprawie projektowania i wykonywania robót instalacji elektrycznych wtynkowych oraz rozliczeń za roboty, wykonane w tym zakresie.

(L. dz. D.VII.-Gł. Inst./5167/55)

§ 1. 1. W celu zaoszczędzenia deficytowych materiałów oraz rozpowszechnienia postępowych metod budowy — polecam stosować w jaknajszerszym zakresie wtynkowe instalacje elektryczne w budownictwie osiedlowym.

2. Biura projektów obowiązane są przewidywać w projektach i kosztorysach budynków mieszkalnych:
   a) instalacje podtynkowe dla budynków przewidzianych do realizacji w r. 1955,
   b) instalację wtynkową dla budynków przewidzianych do realizacji w r. 1956, i następnych latach, zgodnie ze wskazówkami Centralnego Zarządu Biur Projektowych B. M.

3. Przedsiębiorstwa wykonawcze obowiązane są stosować wyłącznie instalacje wtynkowe, gdy tylko uzyskają przydział odpowiednich materiałów bez względu na to, czy w projekcie i kosztorysie przewidziano instalację podtynkową czy wtynkową. Wykonywanie instalacji wtynkowej na zasadzie dokumentacji sporządzonej dla instalacji podtynkowej nie wymaga żadnych zmian w dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 2. Instalacje wtynkowe należy projektować i kosztorysować oraz wykonywać przy uwzględnieniu:
   a) normy resortowej Nr 54 (MBMiO/4207) p.t. „Instalacje elektryczne wykonywane przewodami wielożyłowymi płaskimi w izolacji z plastyfikowanego polichlorku winylu. Warunki techniczne wykonania". (poz. p.1.2)
   b) „Szczegółowych wytycznych wykonania instalacji elektrycznych wtynkowych w budynkach mieszkalnych", stanowiących załącznik do okólnika,
   c) „Cennika na montaż urządzeń i instalacji elektroenergetycznych Nr 8" (od chwili wprowadzenia go w życie).

§ 3. 1. Rozliczenia za roboty instalacji elektrycznych wtynkowych wykonywanych w 1955 r. należy przeprowadzać według cen i wartości kosztorysowej, obowiązujących dla instalacji elektrycznych podtynkowych.

2. Tryb i terminy rozliczeń określają obowiązujące w tej mierze przepisy dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 roku.

Minister w/z **A. Wolski**

Załącznik do okólnika Nr 28
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 1 lipca 1955 r.

SZCZEGÓŁOWE WYTYCZNE WYKONANIA ELEKTRYCZNYCH INSTALACJI WTYNKOWYCH W BUDYNKACH MIESZKALNYCH

1. Instalacje wtynkowe stosuje się w budynkach mieszkalnych z wyjątkiem części usługowych (np. sklepy, warsztaty, zakłady żywienia zbiorowego, żłobki, przedszkola, lokale biurowe itp.). oraz burs, internatów, hoteli itp.
2. Instalacje elektryczne w budynkach mieszkalnych wykonuje się zgodnie z „NTP. Instalacje elektryczne w budynkach mieszkalnych — Zasady projektowania i wykonywania" (IUA zeszyt 36 z 1954 r.) z następującymi zmianami z zastosowaniem instalacji wtynkowych:
   a) wewnętrzne linie zasilające wykonuje się jak dotychczas przewodami aluminiowymi w rurach izolacyjnych płaszczowych lub gazowych;
   b) w budynkach wykonywanych systemem wielkoblokowym lub wielkopłytowym rury dla wewnętrznych linii zasilających — układa się w bruzdach z góry przewidzianych w projekcie budowlanym budynku,
   c) odgałęzienia od wewnętrznych linii zasilających do poszczególnych mieszkań wykonuje się:

— przy napięciu znamionowym 220 V przewodem DYt 2 × 2,5 mm^2 w tynku,
— przy napięciach znamionowych 110,120,127 V przewodem 2 ADG 6 mm^2 w rurce izolacyjnej pod tynkiem z zastosowaniem tulejek bimetalowych;

d) wewnętrzne linie zasilające lub odgałęzienia od nich do sklepów, warsztatów, zakładów żywienia zbiorowego, żłobków, przedszkoli, lokali biurowych itp. oraz do liczników oświetlenia administracyjnego wykonuje się zgodnie z dokumentacją projektowo-kosztorysową tzn. bez zastosowania instalacji wtynkowych;

e) w mieszkaniach instalacje jednoobwodowe wykonuje się przewodem DYt 2 × 1 mm^2, a w instalacjach dwuobwodowych wykonuje się obwód wypustów górnych przewodem DYt 2 × 1 mm^2, a obwód wypustów do gniazd wtyczkowych przewodem DYt 2 × 1,5 mm^2;

f) linie zasilające boczne klatki schodowe wykonuje się przy przekrojach do 1,5 mm^2 Cu przewodami DYt, przy przekrojach większych od 1,5 mm^2 Cu przewodami aluminiowymi w rurkach izolacyjnych;

g) obwody oświetleniowe klatki schodowej wykonuje się przewodami miedzianymi DYt w tynku;

h) instalacje na strychach, w piwnicach, pralniach, suszarniach, kotłowniach wbudowanych w budynki mieszkalne, w maszynowniach, dźwigowych oraz dla schronów wykonuje się zgodnie z dokumentacją proprojektowo-kosztorysową t. zn. bez zastosowania instalacji wtynkowych;

i) instalację siłową wykonuje się zgodnie z dokumentacją, z wyjątkiem tych przypadków, gdzie można wykorzystać przewody wtynkowe DYt 3 × 1,5 mm^2

j) instalację sygnalizacji dzwonkowej — wykonuje się jako wtynkowe przewodami stalowymi FDYt 2 × 0,8 mm^2;

k) instalacja rozgłaszania przewodowego — jednoprogramowe. Całość instalacji wykonuje się przy zastosowaniu instalacji wtynkowej przewodem FDYt 2 × 0,8 mm^2 w sposób następujący:
w każdym mieszkaniu umocowuje się na wysokości około 15 cm od sufitu puszkę odgałęźną wtynkową, przez którą przechodzi przewód pionowy. W puszce należy zostawić pętlę z przewodem o długości 10 cm. Obok przewodu pionu równolegle do niego prowadzi się odcinek przewodu, którego jeden koniec powinien znajdować się w wyżej wymienionej puszce odgałęźnej, a drugi w puszce końcowej umocowanej w pobliżu pionu — nie dotykając do niego na wysokości 85 cm od podłogi. Połączenia pomiędzy poszczególnymi pionami wykonuje się zgodnie z dokumentacją.
Wieloprogramową — w miastach Warszawie, Nowej Hucie, Centrum Gdańska, instalację rozgłośnictwa wieloprogramowego wykonuje się zgodnie z dokumentacją.

3. Instalacja telefoniczna. Na klatkach schodowych wykonuje się instalacje jak przewidzano w dokumentacji, natomiast odgałęzienia kanałów schodowych do poszczególnych mieszkań należy wykonywać przewodem FDYt 2 × 0,8 mm^2 — i zakańczać puszką końcową wtynkową w przedpokoju w miejscu przewidzianym na zainstalowanie aparatu telefonicznego.

4. Przy stosowaniu przewodów DYt układanych w tynku, należy tymczasowo stosować takie same obciążalności i zabezpieczenia jak dla przewodów w izolacji gumowej o tym samym przekroju, układanych w rurkach izolacyjnych pod tynkiem.

93

PISMO OKÓLNE Nr 43

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 czerwca 1955 r.

w sprawie wynagradzania członków ochotniczych i obowiązkowych zakładowych straży przeciwpożarowych.

(L. dz. D.XIII/3/1656/55)

W związku z tym, że nie wszystkie zakłady pracy właściwie stosują postanowienia § 8 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z 25 października 1953 r. w sprawie ustalenia regulaminu ochotniczej i obowiązkowej zakładowej straży pożarnej (Mon. Pol. Nr A—103, poz. 1394), Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Zatrudnienia i Płac wyjaśnia, co następuje:

1. Członkowie zakładowych straży przeciwpożarowych (ochotniczych i obowiązkowych) za czas ćwiczeń odbywanych poza ustalonymi godzinami pracy zakładowej otrzymują wynagrodzenie wg stawek godzinowych z dodatkiem z tytułu godzin nadliczbowych. Stawki godzinowe oblicza się, biorąc jako podstawę posiadany przez pracownika stopień służbowy w straży przeciwpożarowej i dzieląc ryczałt miesięczny przewidziany dla danego stopnia służbowego w tabeli płac dla pracowników straży przeciwpożarowej przez 240 (przy systemie 12 godzin pracy i 24 godzin odpoczynku) lub przez 300 (przy systemie 12 godzin pracy i 12 godzin odpoczynku, lub 24 godziny pracy i 24 godziny odpoczynku). Niedopuszczalne jest obliczanie wynagrodzenia dla członków zakładowych straży przeciwpożarowych za czas ćwiczeń odbywanych poza ustalonymi godzinami pracy na podstawie stawek płac ich osobistego zaszeregowania (przysługujących im w pracy zawodowej).
2. Za czas pełnionego pogotowia przeciwpożarowego poza normalnymi godzinami pracy zakładowej oraz za dyżury w czasie akcji specjalnych — członkowie zakładowych straży przeciwpożarowych powinni otrzymywać wynagrodzenie jak za normalny czas pracy bez dodatków z tytułu godzin nadliczbowych. Stawki godzinowe w tym przypadku należy obliczać analogicznie jak w ust. 1.
3. Za udział w akcji ratowniczej w czasie pożaru lub innych klęsk żywiołowych wynagrodzenie członkom zakładowych straży przeciwpożarowych nie przysługuje.

Dyrektor Departamentu **W. Kędzierski**

94

PISMO OKÓLNE Nr 44

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 2 lipca 1955 r.

w sprawie uzgadniania pojektów aktów normatywnych wnoszonych pod obrady Kolegium Ministerstwa.

(L. dz. GM/2/4590/9-14/55)

Z polecenia Obywatela Ministra, Gabinet Ministra wyjaśnia, co następuje:
1. Stosownie do obowiązujących w resorcie przepisów zarówno wszystkie projekty (tezy) aktów normatywnych (zarządzeń, okólników, instrukcji), jak i projekty uchwał Kolegium, mające spowodować wydanie aktu normatywnego, wymagają przed wniesieniem pod obrady Kolegium Ministerstwa uzgodnienia z zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi oraz z Wydziałem Prawnym Gabinetu Ministra.
2. Przy wnoszeniu pod obrady Kolegium projektu (tez) aktu normatywnego, jak również projektów uchwał Kolegium, mających spowodować wydanie aktu normatywnego, należy wskazać czy sprawdzona została zgodność wnoszonych projektów z obowiązującymi przepisami czy też wydanie aktu normatywnego ma spowodować wystąpienie o zmianę istniejących przepisów.

V Dyrektor Gabinetu **Z. Wachowski**

KOMUNIKAT I

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 49 z 31.V.55 r. poz. 479 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 19.V.55 r. w sprawie zakresu i sposobu przeprowadzenia przez Polski Komitet Normalizacyjny kontroli prac normalizacyjnych w resortach i stosowania norm oraz prowadzenia sprawozdawczości w tym zakresie.

poz. 480 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 20.V.55 r. w sprawie odstępowania przydziałów i materiałów przydzielonych.

poz. 481 zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z 14.V.55 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz robót o charakterze przemysłowym.

poz. 486 zarządzenie Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z 10.II.55 r. w sprawie szczegółowej organizacji i zakresu działania wojewódzkich i miejskich za-

rządów architektoniczno-budowlanych oraz szczegółowego zakresu działania architektów powiatowych.

W Nr 51 z 8.VI.55 r. poz. 525 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 3.V.55 r. w sprawie składu i trybu postępowania komisji koordynacyjnych do spraw robót na ulicach oraz placach i zieleńcach publicznych w miastach.

poz. 532 zarządzenie Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z 24.V.55 r. w sprawie spisu miast dla których projekty urbanistyczne podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

poz. 533 pismo okólne Nr 121 Prezesa Rady Ministrów z 27.V.55 r. w sprawie sprawowania zarządu nieruchomościami państwowymi.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 104
z 12.VI.55 r. L. dz. D.VI/109/2/55 w sprawie wzmocnienia kontroli i nadzoru w zakresie gospodarki oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Zarządzenie Ministra Nr 105.
z 12.VI.55 r. L. dz. D.IX/108/16/55 zmieniające zarządzenie z 15.VII.54 r. w sprawie trybu ustalania cen za produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski).

Zarządzenie Ministra Nr 107
z 13.VI.55 r. L. dz. D.XIII/3/1463/55 w sprawie zaszeregowania niektórych stanowisk w laboratoriach przy wytwórniach doświadczalnych oraz przy zakładach betonów lekkich.

Zarządzenie Ministra Nr 111
z 18.VI.55 r. L. dz. GM/2/1736/9-11/55 w sprawie przeprowadzenia pomiarów antropometrycznych i pomocy w przeprowadzeniu tej akcji.

Zarządzenie Ministrów: Przemysłu Materiałów Budowlanych, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli
z 8. III.55 r. w sprawie inwentaryzacji pojemników do przewozu cegły.

Zarządzenie Ministrów: Kultury i Sztuki oraz Budownictwa Miast i Osiedli
z 23.III.55 r. w sprawie rozgraniczenia zakresu działania pomiędzy przedsiębiorstwem państwowym „Pracownie Konstrukcji Zabytków" a zjednoczeniami budowlanymi Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministrów: Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Budownictwa Miast i Osiedli
z 24.II.55 r. w sprawie adaptacji kosztorysów typowych i powtarzalnych do warunków i potrzeb lokalnych.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli oraz Rolnictwa
z 21.VI.55 r. w sprawie adaptacji dokumentacji projektowo-kosztorysowej typowej i powtarzalnej do warunków i potrzeb lokalnych.

Okólnik Ministra Nr 24
z 13.VI.55 r. L. dz. D.VII/5/5237/55 w sprawie zwolnienia pracowników — delegatów na IV Krajowy Zjazd Delegatów Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 38
z 13.VI.55 r. L. dz. GM/3/4234/55 w sprawie wcześniejszego rozpoczynania pracy w okresie letnim w jednostkach organizacyjnych wchodzących w skład Ministerstwa lub bezpośrednio podległych Ministrowi rozpoczynających pracę o godzinie 8,30 i później.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 39
z 14.VI.55 r. L. dz. ZZR-DO-1-VI-8/55 w sprawie nadawania odznaki „Wzorowego Sprzedawcy"

Pismo okólne Ministerstwa Nr 40
z 18.VI.55 r. L. dz. D.XIII/3/1487/55 w sprawie stosowania regulaminu premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w jednostkach transportu.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 41
z 27.VI.55 r. L. dz. D.XIII/4/1952/55 w sprawie współzawodnictwa pracy o najlepsze osiągnięcia hoteli Domu Młodego Robotnika oraz kwater.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 42
z 28.VI.55 r. L. dz. D.III/W-2-2/55 w sprawie udzielania urlopów na XXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 6, dział 5, rozdział 19, wpływy z wydawnictw. —

Cena 2 zł

P. W. W. R. N. — Warszawa 1954.
Druk. Akcydens., W-wa. Tamka 3. 3500. Zam. 1426 z dnia 7/VII.55. Podpis do druku 11/VIII.55 r. Druk ukończono 18/VIII.55 r. Obj. 1 ark. druk. Pap. gazet. 61 × 86/50 g. B-6-9798

ODBIORCA: